

tredie Behandling, men da det lader til, at den skal foregaa her ved anden Behandling, vil jeg tillade mig allerede nu at gøre de Par Bemærkninger, jeg kunde ønske at fremsætte.

Som man vil have set af Betænkningen, kan det Parti, hvortil jeg hører, ikke stemme for Finanslovsforslaget. Dette er ikke noget Udtryk for Skuffelse, for skuffede Forventninger o. s. v., saaledes som Tilfældet er med det første Mindretal. Vi for vort Vedkommende havde under den nuværende Regering, de nuværende Forhold, ikke ventet andet, end at Finansloven, som sædvanlig, skulde indeholde Militærbevillinger til mange Millioner Kroner; som vi ikke kunde gaa med til. Hos os raader der altsaa ikke nogen Skuffelse, om end vi ganske kan dele Beklagelsen. Det forekommer os nu mærkeligt, at man, naar man vil tilvejebringe Balance paa Finansloven, hvad der kan være meget godt — det vilde utvivlsomt se kønt ud, om Finansloven balancerede —, søger at skære bort af nyttige Udgifter og henvender sig til Trafikministeren om Nedsættelser i Stedet for til Forsvarsministeren, der har saa stor en Pose, at der nok kunde være taget noget af den, uden at det efter min Opfattelse vilde have skadet nogen; tværtimod vilde det have været til Gavn. At standse produktive Foretagender eller blot gøre Forsøg derpaa, forekommer mig ikke korrekt. Det er en kendt Sag, at de Foranstaltninger navnlig indenfor Jernbanevæsenet, hvor man har ønsket Nedsættelser, er Foranstaltninger, som i høj Grad tiltrænges. Skulde man bemærke noget til de to Punkter, som den ærede Ordfører nævnte, det andet Spør til Hasselager og det tredie Spør mellem Aarhus og Viby, saa maatte man snarere sige, at disse Forholdsregler er ganske utilstrækkelige. Af Jernbanernes Regnskab vil man se, at Banestykket fra Skanderborg til Langaa er trafikeret, baade med Gods og Personer, i nok saa høj Grad som Banen over Fyn, der dog for lang Tid siden har faaet sit Dobbeltspor. Skulde man altsaa gøre noget paa disse Punkter, saa skulde det snarere være at søge gennemført en yderligere Forbedring af Forholdene, saaledes at de blev fuldt tidssvarende og gode. Jeg skal fremdeles nævne, at Aarhus' Banegaardsforhold er saadanne, at man, hvad Øjeblik det skal være, kan vente en Gentagelse af Gentoftes-Ulykken. Altsaa netop paa den Strækning, hvor man her har villet søge at spare, er der al mulig Grund til at give nogle flere

Penge ud dels for at forebygge Ulykker, dels for at holde den Forretning, som Statsbanerne er for Staten, i en forsvarlig Gænge. Derimod vilde det efter min Mening have været gavnligt baade for vort Land og Folk, om man havde knebet noget paa de militære Udgifter. Der kunde man saamænd godt have taget en halv Snes Millioner, uden at det havde generet noget — efter min Opfattelse, de øvrige Herrer har jo en anden Mening. Naar vi altsaa ikke kan stemme for dette Finanslovsforslag, er det begrundet i, hvad vi har udtalt i Betænkningen, at vi ikke kan være med til de militære Udgifter. Det glæder mig for øvrigt, at det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) heller ikke kan være med til at stemme for Finanslovsforslaget. Han maa altsaa ogsaa kunne se, at der er Steder, hvor der gives overflødige og, som jeg har sagt, efter min Opfattelse skadelige Penge ud. Vi Socialdemokrater møder altsaa her i Dag, og naar Lovforslaget kommer til tredie Behandling, vil vi undlade at stemme. Vi kunde jo være gaaet en anden Vej, som det synes, at flere Medlemmer af andre Partier har brugt — jeg synes, jeg savner saa mange Medlemmer i Salen —, og være blevet børte. Men vi kan meget godt være vor Stilling bekendt og vil altsaa, naar Afstemningen skal foregaa, blive siddende ned.

la Cour: Der blev i sin Tid lovet os en Finanslov, hvorpaa der var Balance. Det har vi ikke faaet, og vi spørger ganske simpelt om Grunden til, at Balance ikke er opnaaet. Grunden til, at der er blevet Underskud paa Finanslovsforslaget, er ganske særlig, at den højtærede Regering mellem anden og tredie Behandling i det andet høje Ting fremkom med saa mange Ønsker. Vi har i de sidste 11 Aar maattet forøge vor Statsgæld med ca. 150 Mill. Kr., og af hvilken Grund? Fordi vi har levet over Evne. Derfor har vi været nødt til at forøge vor Statsgæld. Det er intet ubetydeligt Beløb, det drejer sig om, det vil sige, at vi har brugt 12—13 Mill. Kr. aarlig mere, end hvad Statens Indtægter beløber sig til. Vi har nu faaet et samlet Statslaan, og der er vedtaget mange Love, som den højtærede Finansminister forsikrede os vilde være tilstrækkelige til at føre en fornuftig Statshusholdning med. Efter hvad den højtærede Finansminister sagde, stilles der mange Krav, som har været overhørt i lang Tid, men som vi ikke kan blive ved med at overhøre. Men jeg anta-